

1946
Saa merles vi
hos Tove!

-Saa mødes

Manuskript: GRETE FRISCHE

Efter Ide: KATE ROSÉN

Musik: SVEN GYLDMARK

Sangtekst: MOGENS DAM

Tone: BENT HØYER

Fotografi: RUDOLF FREDERIKSEN

Dekorationer: SIGVARD BERNADOTTE

HELGE NORÉL

Instruktion: ALICE O'FREDERICKS

GRETE FRISCHE

Damepelsene er leveret af WESTERBY

Grethe Holmer

vi hos Tove!

PERSONERNE:

Tove, Værtinde ved Teselskabet

Illona Wieselmann

Kitty Clara Østø

Gerd Gull-Maj Norin

Jytte, Translatrice... Grethe Holmer

Dolly, Skuespillerinde

Inger Stender

Lis, Forfatterinde, Instruktør

Guðrun Ringheim

Bitten, Journalist.... Tudlik Johansen

Aase, Kontordame... Betty Hølsengreen

Vaskerkonen Anna Henriques Nielsen

John Nielsen, Operettesanger

Poul Reichhardt

Hansen, Jyttes Far .. Axel Frische

Per Ibsen, Gerds første Mand

Eigil Reimers

Erik, Toves Mand ... Edvin Tiemroth

Torben Kittys Mand... Jørn Jeppesen

Solveig Helle Virkner

Kordamen Kaja Heimann

Tom Jens Kjeldby

Inger Jeanne Darville

Grethe Kate Rosén

Norma, Pige hos Kitty

Grete Frische

En Paaklæder Henry Nielsen

Clara Østø

Betty Helsengreen

Det er ikke store Begivenheder, der danner Grundlaget for denne Film. Otte Skolekammerater mødes for at drikke en Kop Te og opfriske gamle Minder.

Det er det hele...

For 10 Aar siden forlod de unge Damer Skolen med Eksamensbeviset i Haanden, og nu mødes de — efter disse mange Aars Forløb — hos Tove. Hun er en sød og kultiveret ung Frue, Herskerinde i et stort og elegant Hjem; det ser ud til, at Skæbnen har været god imod hende! Tove har haft et Mas med at samle Veninderne, de var nitten i Klassen, men det er kun lykkedes hende at faa fat i syv. Da de gik ud af Skolen lovede de hinanden at holde ubrydeligt sammen. Men Livet spredte dem for alle Vinde. Hvad blev de til? Hvad oplevede de? Hvem gik det godt, og hvem gik det daarligt? — De er hver for sig nysgerrige efter at træffe de øvrige. Dolly og Lis har holdt sammen, den første er Skuespillerinde, den anden er Forfatter og Filmsinstruktør. Uden for Toves Villa mødes Aase (Kontordame), Jytte (Translatrice) og Gerd, der „bare“ er gift. Bitten er Journalist, og Kitty, der ligesom i Skoletiden kommer for sent, repræsenterer de overfladiske unge Kvinder, der ikke har andet at tage sig til end at gaa til Frisøren, købe Kjoler og iøvrigt more sig saa godt som muligt.

Endelig er de samlet og sidder rundt om Tebordet, de ligesom ser hinanden lidt an, men snart kvidrer de i Munden paa hinanden og minder pludseligt om de Skolepiger, de engang var. Spørgsmaal og Svar flyver frem og tilbage, og ganske naturligt fortæller hver

Inger Stender

enkelt om Oplevelser, de har haft i de forløbne Aar. De Episoder, vi ser og hører, foregaar i vidt forskellige Milieu. Vi kommer fra elegante Hjem til smaa fattige Stuer, og fra en Vaskekælder til Scenen paa et stort Operetteater ... gennem disse Fortællinger lærer vi de unge Kvinder bedre at kende og opdager, at der ofte er andet bag Facaden, end man ved første Blik kan se.

Gerd er i Øjeblikket ved at ødelægge den gode Stemning ved Te-bordet. En tilfældig Bemærkning faar hende til at afsløre det Had, hun har næret til sine Kammerater i alle de Aar, de gik i Skole sammen. Gerd havde Friplads, og dette fik hun tydeligt at mærke, for — som hun siger — naar Piger er onde, saa er de det ondeste man har. De gav hende Mindreværdskomplekser og forpestede hele hendes Barndom. Gerd har heller ikke haft det let senere i Livet. Hendes første Ægteskab endte i en forfærdelig Tragedie, idet hendes Mand en Aften i beruset Tilstand og med sin Bil fuld af glade Soldekammerater kom til at køre en ældre Dame ned ... det viste sig senere at være Gerds Moder. Hendes Fortælling gør stærkt Indtryk paa Veninderne, og Kitty, der ikke kan fordrage at høre om noget sørgeligt, skynder sig at skifte Emne. Der er jo Emner nok ... man kan altid rakke en eller anden ned, og det er Kitty altid oplagt til ... selvom hun netop nu ogsaa har sit at spekulere paa. Om det saa skal ud mellem Sidebenene ... pludselig skærer hendes Stemme gennem den almindelige Samtale: „Min Mand er gaaet fra mig i Dag Kl. 12.45, dut!“ Kammeraterne stirrer paa hende, saa regner Beklagelserne ned over hende, men med en lille Dirren i Stemmen

Gudrun Ringheim

**Tudlik
Johansen**

forsikrer hun dem om sin store Lettelse over at blive af med sin Mand, og nu skal I høre, hvad der skete ... Kittys Fortælling er pudsigt som hun selv, og da hun slutter sin Fortælling, og de andre ler, sidder Kitty pludselig og græder; bag det pjankede Ydre banker trods alt et Menneskehjerte. I faa Sekunder viser hun sit virkelige Jeg, men saa ringer Telefonen, og da det viser sig, at hendes Mand er i den anden Ende af Snoren for at gøre det godt igen ... ja, saa skifter hun ligesom en Kamæleon tilbage til sin gamle Facon.

Efter nogle Timers Forløb gaar Gæsterne, stadig muntre og overfladiske ... men nu kender vi lidt mere til dem. Værtinden, Tove, aander lettet op, da Stemmerne dør hen, og hun lukker Døren efter den sidste Gæst. Hun har ikke været sig selv hele Eftermiddagen, og nu faar vi Forklaringen.

Veninderne har drillet hende med, at hun intet havde at fortælle, at hun „bare var lykkelig“ og dødkedelig! Men Tove er alt andet end lykkelig. Hun er i Virkeligheden ude af sig selv af Sorg og Fortvivelse. Gerd, som hun holder mest af, er blevet tilbage — og til hende betror hun sin Ulykke. Hun har fundet et Brev i sin Mands Lomme fra en anden Kvinde, han bedrager hende, ham, som hun har stolet blindt paa; hun græder hjerteskrærende, og Gerd kan slet ikke trøste hende ... Tove synes, at Fremtiden ligger sort og forfærdelig for hende, men Skæbnen er mærkelig, man ved ikke det ene Øjeblik, hvad det næste vil bringe. Tove skulde opleve sit Livs største Overraskelse ...

Saa mødes vi hos Tove!

Ås ASA FILMUDLEJNING

